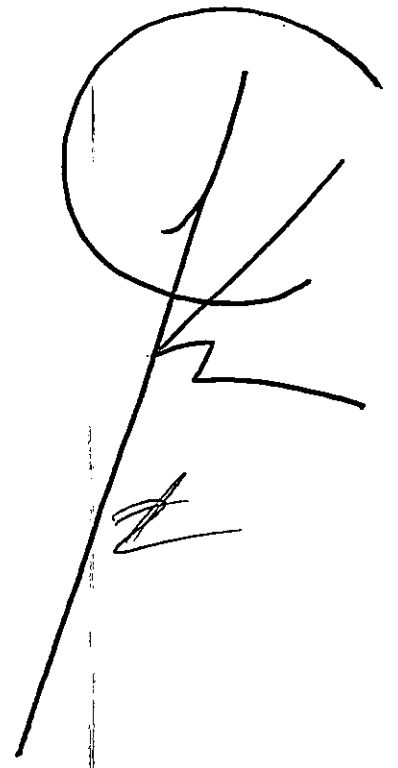

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

A large handwritten signature in black ink is written over a circular stamp. The signature is stylized and appears to be a name. The stamp is partially obscured by the signature.

Αριθμός Αποφάσεως
689 /2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Ιωάννη Κανάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών και από τη Γραμματέα Αικατερίνη Ζενεμπίση.

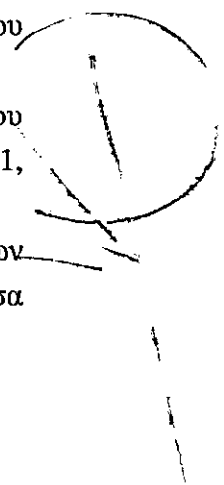
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Οκτωβρίου 2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των εναγόντων: 1) Άγγελου Λώλη, 2) Ευδοκίας Κωτσάκη, 3) Αγγελικής Σαρματζή, 4) Σταματίνας Στριλάκου, 5) Χρυσούλας Τσαγκαράκη, 6) Παναγιώτας Καραχάλιου, 7) Διονύσιου Βούτου, 8) Σταμάτη Καρδιασμένου, 9) Μαρίας Τζέλιου, 10) Ιωάννη Καραχάλιου, 11) Παναγή Λασκαρίδη, 12) Αγγελικής Αποστολοπούλου, 13) Καλλιόπης Τσική, κατοίκων Αθηνών, οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Άννας Κωνσταντοπούλου.

Του εναγομένου: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής με την επωνυμία «Δρομοκαΐτειο», που εδρεύει στο Χαϊδάρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Βασιλείου Νικολετάκη.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 24-6-2021 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 1391/1-7-2021, προσδιορίσθηκε για την παραπάνω δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

A handwritten signature in black ink is written over a circular stamp. The signature is stylized and appears to be a name. The stamp is partially obscured by the signature.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Απλώς και μόνο το γεγονός ότι διάταξη νόμου ή κανονιστική διάταξη απαγορεύει τη σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας αορίστου χρόνου ή τη μετατροπή διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου, δεν αποτελεί αντικειμενικό λόγο που να δικαιολογεί την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας (ρήτρα 5 παρ. 1 παραρτήματος Οδηγίας 1999/70/ΕΚ). Η αποδοχή αντίθετης απόψεως έρχεται σε αντίθεση με το γράμμα, το πνεύμα και τη φιλοσοφία της Συμφωνίας. Η κατ' άρθρ. 103 του Συντάγματος απαγόρευση μετατροπής των συμβάσεων (με το Δημόσιο κ.λπ.) σε αορίστου χρόνου αφορά τις υποχρεωτικώς ως ορισμένου συναπτόμενες συμβάσεις και εκείνες που συνάπτονται ως ορισμένου χρόνου για την αντιμετώπιση προσκαιρών αναγκών. Όχι και τις συναπτόμενες για την αντιμετώπιση παγίων και διαρκών αναγκών. Στην προκειμένη περίπτωση, με την ένδικη αγωγή οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι συνδέονταν με το εναγόμενο με κατ' επίφαση συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, στο πλαίσιο των οποίων παρείχαν την εργασία τους σ' αυτό, καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες, ενώ στην πραγματικότητα συνιστούσαν σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και ζητούν την αναγνώριση ότι συνδέονται με αυτό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον και παραδεκτώς ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο έχει δικαιοδοσία για την εκδίκασή της, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρο 16 αριθ. 2, 25 και 614 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, ως προς τα κύρια αιτήματά της, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 3 Ν. 2112/20, σε συνδυασμό με τα άρθρα 281, 671 ΑΚ, 25 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, εκτός από το αίτημα περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινά εκτελεστής κατά του εναγομένου ΝΠΔΔ, το οποίο αίτημα είναι μη νόμιμο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 8 Ν. 2097/52 και 909 ΚΠολΔ. Επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αγωγή, πρέπει να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων των διαδικών που εξετάστηκαν στο ακροατήριο, από τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται και από τις επιμέρους ομολογίες τους αποδεικνύονται τα εξής πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες προσλήφθηκαν από το εναγόμενο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο (Δρομοκαϊτείο) για να προσφέρουν υπηρεσίες διοικητικού προσωπικού σ' αυτό λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών και απαιτήσεων αυτού. Και μάλιστα έχουν τύχει τρία περιστατικά που κάποιος έχουν νοσήσει έρχονται μετά από 2-3 μήνες. Το εναγόμενο έχει γύρω στα 40 μεγάλα ακίνητα μέσα στο λεκανοπέδιο της Αττικής τα οποία έχουν δώσει Χιώτες και άλλοι, ευεργέτες, δωρητές, κάποιος Εφέτης του Εφετείου Αθηνών χάρισε ένα μεγάλο ακίνητο κλπ. Υπάρχει μέσα στους σημερινούς ενάγοντες άτομο που είναι σε αυτό το τμήμα, στη διαχείριση των ακινήτων. Ξέρει πότε λήγει το κάθε συμβόλαιο απ' τα 40-45 ακίνητα, τι ενοίκιο δίνει, αν είναι καλός ή δύστροπος μισθωτής, αν πρέπει να κάνει επισκευή ή όχι, αν πρέπει να παρατείνουν τη μίσθωση ή όχι ή να ζητούν να τους εκκενώσει κλπ. Τα μέρη, για να αποφύγουν τους περιορισμούς των υφιστάμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, χαρακτήρισαν τις μερικότερες συμβάσεις ως «συμβάσεις ορισμένου χρόνου». Όμως, η φύση των παρεχόμενων υπηρεσιών (φύλαξη ασθενών ψυχικά πασχόντων) είναι τέτοια που δεν μπορεί να προσφερθεί παρά μόνο υπό καθεστώς εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Τα παραδείγματα είναι πολλά, θα αναφερθούν όμως μερικά. Υπάρχει άνθρωπος εκεί 32 νοσηλευόμενος, που αν τον διώξουν και φύγει, δεν έχει ούτε μάνα ούτε πατέρα ούτε αδελφό να τον περιμένει. Αν γίνει ένας σεισμός, μια πυρκαγιά, θα πάρουν τον ορό και ενδεχομένως να κατέβουν στο πεζοδρόμιο για να σωθούν. Εκεί δεν είναι δυνατόν να τους βγάλουν στην Ιερά Οδό η οποία περνά από μπροστά, διότι την άλλη ημέρα δεν θα υπάρχει κανένας. Εάν το πρωί το δημόσιο προσλάβει 30-40 υπαλλήλους και τους στείλει στις 20 Οκτώβρη, στις 22 οι μισοί θα έχουν φύγει εξαιτίας των βαρέων και

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 689 /2021 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

σκληρών συνθηκών. Παλικάρια είναι δεμένα στο κρεβάτι, γιατί αν τον λύσει ο νοσηλευτής, ή αυτοκτόνησε, ή σκότωσε τον διπλανό. Άνθρωποι που είναι 90 ετών και λερώνονται πάνω τους και πρέπει η νοσηλεύτρια, η σημερινή που ζητάει, της οποίας επιδιώκεται η παράταση διαμονής, όχι σήμερα ή αύριο, καθ' όλη τη διάρκεια της τριετούς υπηρεσίας της εκεί πρέπει να καθαρίζει αυτόν τον ασθενή. Υπάρχει άνθρωπος που έστειλε το Χαμόγελο του Παιδιού 18 ετών, έχουν όμως και άνθρωπο 92 ετών που νοσηλεύεται εκεί επί 41 χρόνια. Άλλωστε, η συνεχής εναλλαγή προσωπικού στον χώρο ψυχιατρικών νοσοκομείων, σε καμία περίπτωση δε λειτουργεί θετικά τόσο στην ασφάλεια των ασθενών, όσο και στην ψυχολογία και την ψυχολογία τους, διότι για την φροντίδα τους απαιτείται έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό. Έτσι, λοιπόν, σύμφωνα με τα παραπάνω, επρόκειτο για μια ενιαία σύμβαση συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό που τα μέρη έδωσαν σ' αυτές. Περαιτέρω, το συμπέρασμα ότι πρόκειται για μια ενιαία σύμβαση αορίστου χρόνου ενισχύεται από τις διαδοχικές νομοθετικές διατάξεις με τις οποίες επαναλαμβάνεται στερεότυπα η φράση «παρατείνεται η θητεία του επικουρικού προσωπικού... που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος», με τις οποίες παρατάθηκε ήδη, για τρίτη συνεχή φορά, η θητεία του υπηρετούντος, κατά τη δημοσίευσή τους, επικουρικού προσωπικού και δεδομένου ότι με αυτές δεν τέθηκε ανώτατο όριο συνολικής διάρκειας της απασχόλησης του προσωπικού αυτού, ιδίως για την περίπτωση όπου υφίσταται υπέρβαση της εικοσιτετράμηνης συνολικής διάρκειας απασχόλησης που προβλέπεται από το νόμο. Αυτό σημαίνει ότι η επαναλαμβανόμενη και χωρίς διακοπές απασχόληση του ανωτέρω προσωπικού στην ίδια θέση με άσκηση των ίδιων καθηκόντων, έστω και αν εμφανίζεται ως σύναψη νέας σύμβασης, άγει, κατ' ουσίαν στην έμμεση μετατροπή του νομικού καθεστώτος απασχόλησης του προσωπικού αυτού από ορισμένου χρόνου σε αορίστου, χαρακτήρα τον οποίο είχαν όλες οι μερικότερες συμβάσεις, διότι όλες υπήρξαν διαδοχικές χωρίς καμία διακοπή και ο καθορισμός σ' αυτές ορισμένου χρόνου ισχύος δεν δικαιολογούνταν από τη φύση των υπηρεσιών των εναγόντων (που ήταν πάγιες και διαρκείς και όχι έκτακτες ή χρονικά περιορισμένες) αλλά έγινε προς καταστρατήγηση των ευεργετικών για τους μισθωτούς διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας περί υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως. Καταστρατήγηση των υφιστάμενων διατάξεων δεν υφίσταται λαμβάνοντας υπόψη το δυσερμήνευτο των υπό κρίση διατάξεων, καθώς και την ανάγκη άμεσης στελέχωσης των ανωτέρω υπηρεσιών υγείας, όπου το πρόβλημα της υποστελέχωσης των φορέων παροχής υπηρεσιών υγείας εμφανίζεται εντονότερο. Η φύση δε της ως άνω (ενιαίας από την αρχή) συμβάσεως που καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων και ο χαρακτηρισμός της ως συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου αποτελεί έργο του Δικαστηρίου, το οποίο, την κρίση του για τον χαρακτήρα της συμβάσεως θα πρέπει να σχηματίζει από το περιεχόμενο εκείνων που συμφωνήθηκαν και, αν υπάρχει ανάγκη, και από στοιχεία που βρίσκονται έξω από το περιεχόμενο των μερικότερων διαδοχικών συμβάσεων, εφόσον αυτά επηρεάζουν τους προσιδιάζοντες και εφαρμοστέους νομικούς κανόνες. Έτσι, ανεξάρτητα από το ότι οι διάδικοι για να αποφύγουν τους νομοθετικούς περιορισμούς χαρακτήρισαν τις μερικότερες συμβάσεις ως «συμβάσεις ορισμένου χρόνου», δεν εμποδίζεται το δικαστήριο να προβεί, με βάση το σύνολο των αποδείξεων που έχουν τεθεί υπ' όψη του, στο χαρακτηρισμό των συμβάσεων ως μιας ενιαίας συμβάσεως και δη ως συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με βάση και τους ερμηνευτικούς κανόνες των άρθρων 173 και 200 του ΑΚ. Ειδικώς δε αναφορικά με τις διατάξεις του Συντάγματος, δεν συντρέχει οποιαδήποτε παραβίαση αυτών, αφού το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν πρέπει να απασχοληθεί καν με τις εν λόγω διατάξεις, ούτε να προβεί σε οποιαδήποτε διόρθωση αυτών, από τις οποίες ρυθμίζονται οι διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ούτε να εφαρμοσθούν, οι οποίες δεν είναι εφαρμοστέες στην προκειμένη περίπτωση. Εν όψει των ανωτέρω η κρινόμενη αγωγή, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και σαν ουσιαστικά βάσιμη Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρο 179 του ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδικών.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Υποχρεώνει το ως άνω εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων όπως πριν.

Απειλεί κατά του παραπάνω εναγομένου χρηματική ποινή τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε ημέρα άρνησης συμμόρφωσής του προς την εκδοθησομένη απόφαση.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 21-12-2021.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

